

[Industriministeren]

2. Industriens konkurrenceevne.

I centrum for regeringens industripolitiske bestræbelser står en forøgelse af industriens konkurrenceevne på såvel eksportmarkederne som hjemmemarkedet, hvorved der kan skabes baggrund for den fornyede vækst i industriens afsætning, produktion og investeringer, der er så hårdt brug for.

Nogen forøgelse af produktionen lader sig gennemføre ved udnyttelse af ledig kapacitet. Men skal produktionen forøges væsentligt, og skal nye produkter drives frem, må der i takt med den teknologiske udvikling gennemføres en betydelig stigning i investeringerne, som dels øger effektiviteten, dels udbygger kapaciteten på nye vækstområder. Industriens bruttoinvesteringer lå i 1981 på et niveau, der svarede til ca. 9 pct. af værditilvæksten. Det er for lidt, såfremt der gennem industriel vækst skal skabes forudsætninger for at nedbringe underskuddet på betalingsbalancen og øge beskæftigelsen. Investeringerne må i så fald løftes op på et væsentlig højere niveau, jfr. 60'erne, hvor de nåede op på over 16 pct. af værditilvæksten. Det må realistisk erkendes, at dette er en opgave, som det selv under gunstige omstændigheder vil tage en årrække at realisere. Hertil kommer, at industriens investeringer har et relativt højt importindhold, for maskiner således ca. 80 pct. Derfor vil en væsentlig forøgelse af investeringerne i udbygningsperioden belaste betalingsbalancen, men et valutaforbrug af denne art er en nødvendighed for at få udbygget industriens effektivitet og kapacitet. Og med den efterfølgende vækst i produktion og valutaandtjening vil den positive virkning på betalingsbalancen rigeligt opveje investeringernes valutaudgifter.

Regeringens indkomstpoltiske foranstaltninger har som hovedformål at bringe stigningstakten i lønudviklingen ned på et sådant niveau, at industriens konkurrenceevne styrkes i forhold til vore nærmeste konkurrenter. De nye overenskomster på arbejdsmarkedet giver reelle forhåbninger herom, men om de realiseres, vil bl.a. afhænge af, om det element af solidariske lønpolitik, som er indeholdt i overenskomsterne, holder perioden igennem og ikke elimineres ved en udlignende lønglidning for de højrelønnede grupper. Bliver det tilfældet, undermineres

både den øgede konkurrenceevne og den solidariske lønpolitik. Udviklingen i konkurrenceevnen vil endvidere afhænge af lønudvikling og produktivitetsudvikling hos andre lande, og der er klare tegn på, at lønstigningen i udlandet er stærkt aftagende. Løntilbageholdenhed i en lang periode vil derfor være nødvendig.

Gennem indkomstpoltikken og styrkelse af de offentlige finanser har regeringen bidraget til at skabe forudsætningerne for det betydelige rentefald, der nu også er indtrådt her i landet. Grundlaget er hermed lagt for forøget optimisme i erhvervslivet. Rentefaldet vil dels betyde en hårdt tiltrængt reduktion af erhvervslivets omkostninger, dels gøre investeringer i maskiner og bygninger mere attraktive i forhold til passive investeringer i værdipapirer. Regeringen forventer, at erhvervslivet udnytter disse muligheder. Der bør nu være grundlag for, at virksomhederne revurderer deres investeringsplaner og fremskynder beslutninger om investeringer.

Dette må ses på baggrund af faldet i oliepriserne, der sammen med rentefaldet må vurderes som positive tendenser i den økonomiske udvikling, som kan bidrage til at stimulere den internationale efterspørgsel efter industrivarer.

For at fremskynde udviklingen må et gunstigt erhvervs- og investeringsklima udbygges gennem en bredt anlagt investeringsfremmende indsats. Regeringen har med dette sigte fremlagt et program til investeringsfremme, der har som hovedmål at styrke en strukturomlægning, som m.h.t. udvikling og anvendelse af moderne teknologi kan bringe Danmark frem i spidsen af den internationale udvikling og dermed øge mulighederne for at udnytte ændrede markedsvilkår. Programmet indeholder initiativer, der bidrager til en forstærket fremgang i investeringer og produktion allerede i de nærmest kommende år. Programmet er herigennem med til at fremme den omfordeling af samfundets ressourcer, som er af afgørende betydning for økonomisk fremgang.

3. Skattepolitikken.

Den erhvervsorienterede del af skattepolitikken er af afgørende betydning for virksomhedernes muligheder for at bidrage til en fornyet vækst. Egenkapitaldannelse, likviditet